

1920-2004

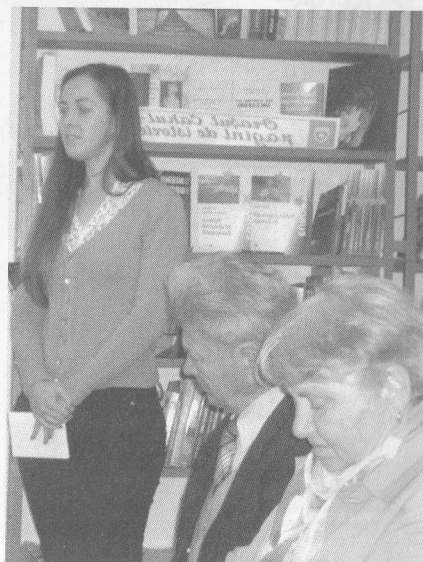
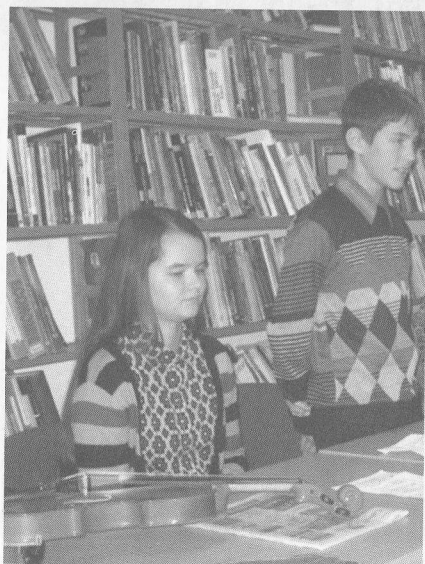
Andrei Ciurunga

ANDREI CIURUNGA

SCRIERI

POEZIE. MEMORIALISTICĂ

Text selectat și îngrijit, repere biografice, note, comentarii
și iconografie de Mihai și Teodor PAPUC
Studiu introductiv de Anatol MORARU

„Andrei Ciurunga la 95 de ani” – manifestare organizată de Biblioteca raională din Cahul care îi poartă numele. Printre invitați – poeții Gheorghe Reabțov și Vasile Căpățină. Cahul, 2015

CUPRINS

<i>Andrei Ciurunga</i> (Anatol Moraru)	5
<i>Andrei Ciurunga. Repere biografice</i> (Mihai și Teodor Papuc)	23
<i>Notă asupra ediției</i> (M. și T. P.)	31

POEZIE

Volumul MELANCOLIE (1936)

<i>Prefață</i>	34
<i>Romața celei ce se duce</i>	35
<i>Când luna...</i>	35
<i>Când erai</i>	36
<i>La moartea unui poet</i>	36
<i>Despărțire</i>	37
<i>Un vis...</i>	37
<i>Revino...</i>	38
<i>Acum te duci</i>	38
<i>E noapte</i>	39
<i>Când moare iubirea</i>	40
<i>Ne-am despărțit</i>	40
<i>Lacul</i>	41
<i>Fericirea</i>	43
<i>Femeia...!</i>	44
<i>Apus de zi</i>	45
<i>Să nu visezi</i>	45
<i>Poveste tristă</i>	46
<i>Moartea Jeannei d'Arc</i>	47
<i>Singurătate</i>	48
<i>Iubirea noastră moare</i>	49
<i>În dragoste</i>	50
<i>Adio...</i>	50
<i>Mi-e dor...</i>	51
<i>La capul tău</i>	51
<i>Actorilor</i>	52

De-atunci	53
Lui Mihail Eminescu	54
Când am plecat	55
Poetul	56

Volumul ÎN ZODIA CUMPENEI (1939)

Suflet frânt... ..	57
Rugăciune	57
Popas bolgrădean	58
Sunt una	59
Primăvară	60
Mormântul	61
Poem pentru răstignirea mea	62
Simțământ	62
Spicul	62
Bucurie	63
Psalm	63

Volumul CÂNTECE DE DOR ȘI DE RĂZBOI (1944)

Elegie	65
Mi-e dor	66
Confesiune	66
Acolo, departe... ..	67
Țară... ..	67
Să cântăm	68
Mai am puțin	69
Ca mâine... ..	69
Fiți gata	70

II. LUMINĂ DIN LUMINĂ

Recviem pentru eroii căzuți	71
Despărțire	72
Jertfă cahuleană	72
Pentru țara asta	73
Scrisoare de departe pentru Gi	74
Mama	75
În țara unde înfloresc salcâmii	75
Cântec de pe front	76
A murit poetul	77
Noi vom pleca	78

Rănit basarabean	78
Îndemn la jertfă	79
Decor	81
În noaptea asta... ..	81
Eu i-am văzut	82
Agonie	83
Cimitir	84
Luptăm de mult	85

III. FATA DIN PĂDURE

Invitație la dragoste	86
Poem pentru iubita de odinioară	86
Cântec pentru fata din baladă	87
Poem	88
Fata din pădure	88
Plecarea în legendă	89
Triste-s noțile, măi fată	89

IV. SFÂRȘIT DE POVESTE

Se roagă un școlar	90
Haide, frate dorule, și du-mă... ..	91
Te las, Cahul... ..	91
Rugăciune	92
Cântec pentru puiul de haiduc	93
Crăciun, în suflet	93
Cântec pentru moartea mea	94
Sfârșit de poveste	95
Poem pentru moartea poetului	96
Orbul	97
Poem pentru versul meu	97
Și eu... și eu... ..	98
Cântec pentru tinerețea moartă	99
Cântec pentru seară	99
Chișinău	100
Tălharul	100
Hai, măi Cahul... ..	101

Volumul DECASTIHURI (1968)

DECASTIHURI

Țară	103
Eminescu	103

Somn	104
Intimitate	104
Creție	105
Podoabe	105
Retrospectivă	105
Sens pierdut	106
Neîmplinire	106
Vin	107
Vară	107
Încercuire	107
Maturizare	108
Zbor rotund	108
Metamorfoză	109
Lemn de rezonanță	109
VERSURI ÎN AMURG	
Artă poetică	109
Generații	110
Întâlnire în zori	111
Povară	111
Perspectivă	111
<i>Chiromancie</i>	112
Tipar	112
Zăpezi	112
Memorie	113
Vesperală	113
Efort	113
Moștenire	114
Dragoste	114
Izvorul	115
Transfigurare	115
Leacuri	116
Prezențe	116
Seară	117
Sens	117
Noapte	118
Fiu risipitor	118
Ceas	118
Izvod	119
Uitare	119
Cules	120
Episod	120

Sfială	121
Mituri	121
Întâlnire	121
Arheologie	122
Limite	122
Moartea lebedei	123
Verigă	123
Eternitate	124
Împlinire	124
Transfigurare	124
Confluență	125
Rezonanță	125
Cântec de dragoste	126
Început	126
Natură	126
Crăinicie	127
Decor	127
Transcendență	127
Naufragiu	128
Simplificare	128
Restituire	128
Logodnă	129
Neîmplinire	129
Potecă	130
Amintire	130
Așteptare	130
Despărțire	131
Transcendență	131
Întrecere	131
Ultima sete	132
Bucurie	132
Oseminte	132
Statuie	133
Vamă	133
Vis	134
Resemnare	134
Inimă	134
Euridice	135
Teamă	135
Halucinații	135
Vizită	136
Fântâna	136

Ca și cum	137
Cuvintele oamenilor și cărții	137
Geometrie	138

Volumul VINOVAȚ PENTRU ACESTE CUVINTE (1972)

Cântec în oglinzi	139
Mater	139
Narcis	140
Povară	140
Pădurea	140
Încercuire	141
Joc	141
Limită	142
Anestezie	142
Opacitate	143
Frumusețe	143
Rătăcire	143
De dragoste	144
Câmp de luptă	144
Tu nu mă lăsa	144
Petale albe	145
Urme	145
Naufragiu	145
Feerie	146
Himeră	146
Ca un rug	147
Nu știu de ce	147
Identitate	147
Iarna cuvintelor	148
Introspecție	148
Sentiment	148
Laudă	149
Păsări	149
Invitație la cină	150
Inele	150
Despărțire	150
Obsesie	151
Transfigurare	151
Maria	152
Aripă	152
Logodnă	152
Să mințim pentru ei	153

Contraste	153
Amurg	153
Trecere	154
Moartea spațiului	154
Amonte	155
Duminică	155
Acolo	155
Vrajă	156
Dualitate	156
Pădure moartă	156
Substituie	157
Liniște	157
Simetrie	158
Interior	158
Timp absurd	158
Pasărea nemigratoare	159
Credință	159
În oglindă	159
Semne	159
Fântâni	160
Cine ești	160
Întunecare	161
Cu-aceste mâini	161
Pentru tot ce-am lăsat	162

Volumul ARGUMENTE ÎMPOTRIVA NOPTII (1976)

<i>Pro domo</i>	163
Geologie	163
Sucesiune	164
Tineretea	164
Ciclu	165
Cuviință	165
Amnezie	166
Densitate	166
Unicitate	167
Numărătoare	167
Suspensie	167
Când pentru prima oară	168
Pergament	168
De nerăbdare	169
Ecuatorială	169
Dans	170

Vecinătate	170
Ca pe-o năframă și cârți	171
Premoarte	171
Zăpadă	171
Ca zestrea țării	172
În numele tău	172
Imparitate	173
Efigie	173
Lângă ruguri	173
După greieri	174
Dulcea veghe a pâinii	174
Ispășire	175
Matinală	175
Sonată	176
Tangente	176
Sub teiul sfânt	176
Mulaj	177
Nucile	177
Neîmplinire	178
Ziurel	178
Brâncuși	179
Toast	179
Restituiri	179
<i>I rouge</i>	180
Finister	180
Eram și tânăr	181
Odihnă	181
Revoltă	181
Chenar	182
Relief	182
Urmă	183
Stihii lichide	183
Cântec de nord	184
Semne	184
Incit abia... ..	184
Ca dragostea	185
Pierdute păsări	185
Imprecație	186
Superstiții	186
Ieruncă	187
Cântec vechi	187
Ar fi mai frig	188
Ori un cuvânt	188

Nicio minune	188
Potcoava de argint	189
Noapte de decembrie	189
Triptic legendar	190
De casă nouă	192
Cântec nud	192
Liniște	192
Urme	192
Cineva	193
De apărare	193
De liniște	194
Somn	194
Naștere de alb	194
Indiferență	195
Pasărea, Toamna	195
De lupoaică	196
Dintr-o plecare	196
Ca să-nțeleg	196
De somnul tău	197
Deșteptare	197
Omenie	198
Unghiuri	198
Pământ cu fier	198

SEXTINE

Miorița	199
Drumuri	199
Necesitate	200
Întoarcere	200
Dor de somn	200
Umbre	200
Sau poate nu e	201
Gestul împăcării	201
De toamnă	201
Despărțire	201
Eu nu sunt încă	202
De neodihnă	202
Perenitate.....	202

Volumul ECHIVALENȚE (1978)

Argument	203
Să nu lipsești	203

Culorile	204
Invitație	204
Legende	205
O oră pe zi	205
Autumnală	206
Întunecare	206
Jertfă	207
Instinct de țară	207
Sfârșit de baladă	207
Șapte	208
Amintiri	208
Neliniște	208
Ochii	209
Penații	209
Înaltele amiezi	210
Candoare	210
Mai cu seamă	210
Anotimp	211
Ora somnului	211
Sentiment	211
Sufletul	212
A îndrăzni	212
Ultima seară	213
Sferă	213
Cerc Polar	213
Compensații	214
Cu somnul ei	214
Și spunem	215
Tristețe	215
Eu nu mă-ntorc	215
Răcoare	216
Biografie	216
Sugestie	217
Cronică	217
Metamorfoză	217
Echilibru	218
Apele	218
Obșnuință	218
Călătorind	219
Pastel	219
Contururi	219
Insulă	220

Autodafé	220
Purificare	220
Hibernală	221
Dizolvare	221
Liniste	222
Echivalențe	222

Volumul GESTUL ÎMPĂCĂRII (1983)

Iubiți, întrebați	223
<i>Pro domo</i>	223
Niciun cerc	224
Sucesiune	224
Nevoia de poezi	225
Întrezărire	226
Diviziune	226
Fluier	227
Politeism	227
Poveste	228
Cântec orb	228
Ca o apă	228
A o mie una noapte	229
Podoabe	230
Stingere	230
Generații	230
Sărut	231
Iertați-i pe bătrâni	231
Întemeiere	232
Iubind copacii	233
Zborul	233
Incertitudini	233
Condiții	234
Marină	234
Lună pură	234
Întoarcere	235
Seară	235
Spre sud	236
Cântec de nuntă	236
Uzură	236
Iertare	237
Călătorii	237
Circumferință	238
Toamnă cu nunți	238

Tacâmul meu	238
Nu vă temeți	239
Dimineață	239
Dubito	240
Identitate	240
Porumbei	241
Vibrație	241
Correspondență	242
Cucernicie	242
Dragoste	242
Contraste	243
Niciodată singuri	243
Călătorie	244
Reconstituire	244
Stejarul	244
Poeții	245
Așezământ	245
Pom de iarnă	246
Singurătate	246
Romanță	247
Comparații	247
Joc subteran	247
Realitate	248
Jucării	248
Istorie	249
Rarefiere	249
Trecere	250
Continent	250
Vine, vine... ..	250
De senectute	251
Anotimpuri	251
De ce mă tem?	252
Aforism	252
Inerție	252
Lignitzare	253
Nerv	253
Maria	254
Daruri	254
Lăsați copacii	255
Penitență	255
Avataruri	255
Măcar o zi	256

Neînviere	256
Miorița	257
Correspondențe	257
Țară de păduri	258
Poem victorios	259
Luciditate	259
Balada paznicului orb	260
Balada dragostei și-a urii	260
Întunecare	261
Lucefăr centenar	261
Memorie	262
Ultima poruncă	262
De dragoste de țară	263
Poem pentru liniștea țării	264
Gestul împăcării	264

Volumul POEMELE CUMPLITULUI CANAL (1992)

Așa le-am scris	266
Canalul	267
Omul cu lădița	268
Țară, țăruleană	269
Bastilia	272
Inel de logodnă	272
Așteptare	273
Cea dintâi	274
Reminiscente	274
Marș forțat	277
Nu ne putem odihni	278
Pe un mandat poștal	278
Aceste mâini	279
Hristos a înviat!	279
Ne-a mai rămas ceva	280
Am 33 de ani	281
Cartea lui	282
Rugăciune pentru osândiții căzuți	285
Bunăvestire	287
Gligore Fărățară	287
Reîntâlnire	289
Hibernare	290
Chiromanție	291
Desprimăvărare	291
Daniil Sihastrul	292

Desfigurare	294
A patra toamnă	295
Cântec luminiș	296
Greva foamei	297
Magie	298
Liturghie	299
Ajută-mă, Doamne	300
Primăvară	301
Proiect de statuie	301
Neîmplinite	302
Prietenie	303
Ceahlău	304
File de poveste	306
Aici e toată țara	309
Bal mascat	310
Sunt ultimele ceasuri	311
În satul nostru	312
Cântec de leagăn în noaptea Crăciunului	313
Noi tot aici	315
Vorbitor	316
Blestem pentru casa dușmanului	317
Soră poezie	318
Libertate	320
Jucării	321
Noi nu tăcem	322
Și pentru noi	322
Lui Radu Gyr	323
Fii gata, suflete	325
Noi am învins	326
Mărturie	327
Postfață	329

Volumul LACRIMI PENTRU BASARABIA (1995)

Argument	332
„ÎN ȚARA LUI ROȘ-ÎMPĂRAT”	
În țara lui Roș-Împărat	333
„NU-I VIS LA CARE JERTFA SĂ NU SUIE...”	
Cântec pentru moarte	333
Mama lui Ștefan cel mic	334
Cântec pentru Basarabia	336

„ROSTOGOLITE PIETRE DE HOTARE”	
Refugiu	337
Se duc, pribegi... ..	337
Primește-mă, frate	338
Cântec de leagăn pentru pruncul din Basarabia	339
Întoarcere	340
Poem pentru fata din Basarabia	341
Doină pentru frații mei	342
La un pahar	343
Fata albă	344
Ion invalidul vorbește	345
Albastrele bejenii	345

„ȚARA MEA DE DINCOLO DE ȚARĂ”

Țara mea de dincolo de țară	346
Nu-s vinovat față de țara mea	347
Am plecat cu versul	348
Ofrandă	348

LACRIMI PENTRU BASARABIA

Legendă veche	349
Frumoasă morăriță	350
Autoportret cu mască	350
La mine-acasă	351
Întoarcere în timp	351
Arginții	352
Lume, lume	352
Apele, numele	353
Horă veșnic a Unirii	354

„ÎNMORMÂNTAT ÎN VIS CA-NTR-O ZĂPADĂ”

La 70 de ani	355
Răstignire	356
Cântă cocoșii, Petre	357
Continuitate	358
Mitologie	359
Domn cel Mare	359
Pentru o salbă	360
Împlinire	360
Ștafetă	361
Raport despre starea națiunii	361

Coboară, har	363
Dedicație	363
Veșnicie	364
Poză	364
Pescărița	364
Ultimul han	364
Abecedar	365
Nerăbdare	365
Imaginație	365
Generații	366
Dimineață	366
Veghe	366
Întâiul fulg	367
Somn	367
Numai ochi	367
Anotimpuri	368
Nume mic	368
Nocturnă	368
Limite	369
Corăbii	369
Prin parcul vast	369
Confluență	370
Toamnă	370
Castanii	370
Chin	370
Aprinde-ți ochii	371
Prin parcul fără nume	371
Mărțișoare	372
Vom fi mai reci	372
Despre iubire	372
Trăinicie	373
Înveșmântare	373
Oboseală	373
Glumă	374
Accident	374
Găze	374
Împăcare	375
Demnitate	375
Și tot sărac	375
Cules	376

Rod uitat	376
Aceste ceasuri	376
Septembrie	377
Risipă	377
Caligrafie	377
Piersică	377
În numele tău	378
Păstrez în mine timpul	378
Bucurii	378
Reflux	379
Îngeri	379
Linii	379
Contraste	380
Maree	380
Fecunditate	380
Paradox	380
Noiembrie	381
Stingere	381
Plecare	381
Rugăciune	382
Telegramă	382
Epitaf	382

Din volumul **POEME CU UMBRE DE GRATII** (1996)

Poem din închisoare	383
Recunoștință	384
<i>Intra muros</i>	385
Vizeta	386
Patria	386
Manuscrise	387
Despre noi	387
Morgane	388
Cântec de jale	388
N-am să te uit	390
Noi n-am plecat	390
Populară	391
Inscripție pe ușa închisorii	391
Inscripție pe un castron	391
Inscripție pe o cătușă	392
Retina	392
Crăciun penitent	392

Rezistență	393
În casa voastră	393
Rugăciune	394
Urne	394
Nenoroc cu patru foi	395
Murind în voi	396
Casă părăsită	396
Oboseală	397
Drum	397
Am plecat cu versul	397
Înviere	398
Hotar și treaptă	398
Solii tăi	399
Noi n-am uitat	399
Nemurire	400
Cântec de seară	401
Pe drumurile lumii	401
<i>De profundis</i>	402
De ce uităm	402
A trecut o fată	402
Pustiu de bine	403
Liniște	403
Nedumerire	404
Veșnicie	405
Nu mă mai tem de morți	405
Rugăciune	406
Simplitate	407
M-am întors nicăieri	408
Sfârșit de carte	408

DECASTIHURI

Cântec luptător	409
Celulă	410
Atac	410
Întoarcere	410
Miezul nopții	411
La 40 de ani	411
Colind cu umbre	412
Geografie	412

MEMORIALISTICĂ

Din volumul MEMORII OPTIMISTE (1992)

Sunt prezent aici	414
Redactor la <i>Ancheta</i>	417
Poeme de dincoace	423
Am spintecat Dobrogea cu lopata	431
M-am întors nicăieri	464
Nu-s vinovat față de țara mea	471
Înmormântat în vis ca-ntr-o zăpadă	486

DIN PERIODICE

Prin Basarabia de odinioară	489
„Hoțul și vardistul”	490
Dimitrie Iov, poetul-martir	493
Vara la Cheltosu	496
Mai ceva ca regele	499
Vulturul miraculos	500
Nucile... Semiramidei	502
Primul examen	503
Debuturi în „literatură”	506
Băieți și fete, băieți și fete	509
Un bronz la Cahul	511
Tabăra de la Români	512
Fiul pescarului	514
Licean la Bolgrad	515
„Cahulul literar”	517
„Rostogolite pietre de hotare”	518
În țara lui Roș-Împărat	519
Cu Rodica Bujor prin Chișinăul de-acum 50 de ani	521
O amintire	522

NOTE ȘI COMENTARII	525
--------------------------	-----

ICONOGRAFIE	535
-------------------	-----

Volumul MELANCOLIE (1936)

PREFAȚĂ

Odată apărută – deși după mari frământări sufletești și după sute de piedici cu greu înlăturate –, ediția de față are menirea ca să ne dea la iveală un nou talent care abia acum se ridică de pe băncile școlii de azi.

Tânăr înflăcărat și plin de speranțe încă nestinse, sufletul acestui modern poet cahulean a vibrat adânc la durerea aceluia care a devenit în curând marele său maestru Mihail Eminescu.

Acele cutremurătoare accente de revoltă înăbușită, acele sentimente profunde de duiosie și de durere care îl caracterizează atât de bine pe Eminescu au găsit un adânc ecou în inima sensibilă a autorului ediției de față, făcând-o să vibreze prelung. În câteva din poeziile colegului meu (*Când erai*) se observă unele reflexii prea mature pentru el, prea adânci în raport cu situația sa și cu mediul său înconjurător. Ceea ce Eminescu a simțit în realitate, ceea ce a pățimit marele Eminescu – iată ce a influențat până la paroxism sufletul sensibil al tânărului meu coleg. Și de aci reiese pesimismul atât de bine motivat, care se desprinde ca un sentiment general din aproape toate poeziile lui. Ele imprimă sufletului acel fior pe care-l putem numi eminescian și care produce minunatele senzații de plăcere și de recompensare, după cum se măsoară valoarea unei poezii.

Și acum, pentru a vă da seama și mai bine de această valoare, citiți cu o mai mare atenție volumul de față, încurajând, pe de o parte, pe autor, iar pe de altă parte, pentru a vedea cât este de bine echilibrat sufletește tineretul de azi.

Personal, aduc omagiul meu colegial acestui tânăr poet, și îi urez să ajungă departe, tot mai departe, pe noul drum al vieții pe care și l-a propus.

Jenny

Cahul, 8 aprilie 1936

ROMANȚA CELEI CE SE DUCE

I

Mă părăsești pe-ntotdeauna, ființă veșnic mult iubită,
Mă lași să plâng în suferință trecutul nostru vis de-amor,
Mă lași să sângerez amarnic din biata-mi inimă zdrobită,
Te duci lăsând în urma-ți anii și-un biet moșneag în umbra lor.

II

Tu ai fost un soare și-o lumină, și pentru mine-ai fost ființa
Spre care-mi concentram gândirea și visul meu tulburător.
În ochi-mi beți treceai drept sfântă și-aveam adeseori dorința
Să-ți spun întregul șir de patimi cuprinse-n tainicul meu dor.

III

Tu mi-ai aprins în ochi scânteia unei iubiri adevărate,
Tu-ai fost un lanț de fericire, de vise dulci și de plăceri,
Tu, cea mai candidă fecioară și cea mai sfântă zeitate.
Tu m-ai silit să port calvarul tulburătoarelor dureri.

IV

Și-acum te duci! Te stingi ca steaua ce cade de pe bolta clară
Și-și prăvălește strălucirea într-un abis întunecos.
De-acum zadarnic aștepta-voi să-mi reapari ca-n orice seară
– Mereu voi fi stingher și singur, mereu voi plânge dureros.

V

Și lacul pașnic din pădure te va chema cu glas din valuri,
Și stelele de sus, din ceruri, te-or plânge jalnic, plânsset sfânt,
Și marea-și va mugi durerea izbînd cu valurile-n maluri,
Și-n urma ta vor plânge toate, și lac, și mare, și pământ.

CÂND LUNA...

I

Când luna-mi bate seara în ferești
Urându-mi surâzândă „noapte bună”,
E-atât mister și farmec ca-n povești
În taina dulce-a razelor de lună.

II

Și totu-i feerie pe pământ,
Din chin și din durere-ți faci iubire
Și-ți împletești un vis atât de sfânt,
Cântat de melodia unei lire.

III

E-atât de dulce dragostea de mai,
Când luna, sfânta lună reflectează
Atâtea mii de raze-n păr bălai,
Și-atâtea mii de zâmbete pe-o rază...

Publicată în *Vocea Cahului*, nr. 3, din 1 (VII) [19]35

CÂND ERAI

I

Când erai o copiliță ruptă din tulpina vieții,
Nu știai ce e iubirea, nici amorul tinereții.
Cunoșteai, atât de simplu, numai mila suflească
Pentru orice chinuire și durere pământească.

II

Însă azi, când lumea geme sub noianul de păcate,
Azi, când stai la pușcărie chiar și-atunci când ai dreptate,
Când implori să-ți vie moartea, să te scape de cei vii,
– Azi cunoști ce e iubirea, însă mila n-o mai știi...

LA MOARTEA UNUI POET

I

Acuma când privirea-i atât de visătoare,
Stă rece-ncremenită în ochii săi cumiți,
Când inima-i zdrobită de-a morți-nfiorare,
Se frânge sub povara atâtor suferinți.

II

Acuma și făclia iubirilor eterne
S-a stins în noaptea neagră a sufletului său

Și soarta trist-a vieții pe veci nu-i va mai cerne
Nici bucurii puține și nici păreri de rău.

III

S-a dus! Și-n urma-i norii se strâng cu-nfrigurare,
Și cerul varsă lacrimi din ochiul lui discret,
Și vântu-n pribegia-i șoptește-n orice floare:
„Ce tristă-i ziua-n care se stinge un poet...”

DESPĂRTIRE

I

...Și-ntr-un amurg târziu de toamnă sosi-va clipa despărțirii
Când fiecare se va duce acolo unde-i va plăcea,
Când nici pe mine, nici pe tine nu ne-o uni chinul iubirii
Și când cuvintele-mpăcării dintre noi doi vor dispărea.

II

...Și-ntr-un amurg târziu de toamnă simți-vei chinul remușcării
Zdrobindu-ți inima lovită de propriile-ți dezamăgiri
Și când în sufletu-ți s-o stinge făclia aprinsă-n faptul serii,
Vei blestema clipele sfinte ale trecutelor iubiri.

III

Dar prea târziu! Căci timpul care s-o duce făr' să mai revie
Prin chinul tău fantasmagoric pe fața-ți urme va săpa,
Și-atunci abia înstrăinată de propria ta fantomă vie,
– Tu vei cerși-n genunchi iubirea și nimeni nu ți-o va mai da!

UN VIS...

I

E mult de-atunci! Și totu-i dat uitării,
Și totul astăzi nu-i decât un vis
Pe care l-am trăit în faptul serii,
Departate, undeva, sub cer deschis...

II

E un vis nebun! O scurtă nebunie,
Un fapt ce parc-ar fi și n-ar fi fost,

Un cântec monoton de nostalgie,
Cântat pe o melodie fără rost...

III

A fost cândva! Și numai amintirea
Mai vine să-mi aline chinul greu,
Și numai dânsa-mi dă din nou iubirea
Spre care am îndrăznit odată eu!

IV

A fost și-i mort! Și totu-i dat uitării,
Și nime-n lume nu-i mai dă de rost...

.....
A fost un vis sublim în faptul serii,
A fost cândva, și parcă n-ar fi fost...

REVINO...

I

Mângâietoare ca o zână îmi apăreai în orice seară...
Alunecând cu bunătate și-n vis părând c-o să mă chemi,
Redeșteptai în mine sute de bucurii de primăvară,
Icoane sfinte și îngropate de mult în negura de vremi.

II

O! Cât am vrut să-ți prind făptura din visul ce-a zburat cu tine
Atât de iute, de fantastic, de călător și de grăbit...
...Revino, vino iar pe-o clipă și nu pleca de lângă mine,
Ah! Cel puțin acum când totu-mi recheamă timpul fericit.

ACUM TE DUCI

I

Acum te duci departe spre acele țări în care
Picioare de trădătoare pân-astăzi n-a călcat.
Acum te duci departe râzând nepăsătoare.
Tu, care-ai plâns cu mine și care m-ai uitat.

II

Acum te duci departe spre lumi necunoscute,
Te duci să-ți cați aiurea pierdutul viitor,
Te duci lăsând în urma-ți regretele tăcute,
Pornite din tăria nespusului meu dor.

III

Acum te duci... adio... și-un lung la revedere,
Și-o lungă despărțire ne va înstrăina,
Și-n urma-ți vor rămâne parfumuri și mistere,
Și-o dulce amintire ce-n veci mă va-mbăta.

IV

Te duci! Și ce-ți mai pasă de cel cu care-alt' dată
Sorbeai otrava dulce din cupele de crin,
Și ce-ți mai pasă dacă, plecând înflăcărată,
Tu lași să plângă-n urma-ți un suflet plin de chin.

V

Și totuși, niciodată n-am să te pot reține
Și n-am să-ți pot reține pornirea de-a pleca,
Deci du-te, du-te-odată spre-acele lumi străine
Și lasă-mi mângâierea de a te putea uita.

E NOAPTE

I

E noapte! Și noaptea senină de mai sclipește-n crâmpiele
de stele,
Dând viață iubirilor care-au murit și viață durerilor mele...
E noapte! Și vântul suflând mângâios răpește ciudatele șoapte
Rostite-n cadența visărilor dulci și a tristelor orgii... E noapte...

II

Pe-aceeași cărare pe care-am trecut cresc azi bălăriile moarte
Și-aceleași regrete uitate de mult izbesc simțăminte deșarte.
E noapte! Și-s singur, și plâng, și te chem printre mii de suspine
și șoapte,
Dar tu ești departe și eu sunt bătrân, și toate-s uitate. E noapte...

Respect pentru oameni și cărți

I

Când moare iubirea în noapte
Și ultimul cântec se stinge,
Ce triste-ți par vechile șoapte
Ale dorului tău care plânge.

II

Când moare iubirea-n tăcere
Și-n taina visărilor sfinte,
Ce tristă e viața ce-ți cere
Aceleași plăceri ca-nainte.

III

Când moare iubirea-n surdină
Ca ultima notă pe strune,
Durerea nebună-i ia locul
Și-n urma-i regrete bune.

IV

Când moare iubirea-ntr-un suflet
În care-a ncolțit și-a trăit,
Ce trist pare sufletu-acela
Atunci când iubirea a murit.

V

– Când moare iubirea în noapte
Și ultimul cântec se stinge,
N-auzi decât tristele șoapte
Ale dorului tău care plânge...

NE-AM DESPĂRȚIT

I

Ne-am despărțit! Și-n urma noastră vor plânge toate cu regret,
Va plânge banca de sub teiul atât de ascuns și de discret,
Vor plânge sutele de stele și-or plânge razele de lună
Obișnuite să ne vadă cătând iubirea prin minciună.

II

Ne-am despărțit! Și despărțirea a fost atâta de fierbinte,
Încât trecutele icoane îmi fulgerară iar prin minte,
Un ultim semn... și-un lung adio... și-un ultim lung la revedere
Și ne-am trezit departe-n lume, străini de propria-ne durere.

III

Și-n urma noastră – căci acuma din tot ce-a fost sunt numai urme –
O să se curme și durerea, și chinul crud o să se curme
Și-n locul dragostei de alt' dată și-a unui chin nemărginit
Se va așterne vecinic timpul și vom uita că ne-am iubit...

LACUL

Adaptare din limba franceză după Lamartine

I

Purtați de uraganul gândirilor sihastre,
În noaptea-ntunecoasă și fără de sfârșit,
Ah! Ce n-am da noi oare ca-n marea vârstei noastre
Să ancorăm o clipă din goana-n infinit!

II

O lac frumos! De-atuncea-i un an și chiar mai bine,
Și-n locu-n care dansa ar trebui să stea,
Privește! Eu sunt singur acuma lângă tine,
Pe-aceeași piatră sfântă pe care-a stat și ea!

III

O! Tu mugeai și-atuncea ca-n clipele de față,
Și valurile tale de stânci se sfârâmau,
Și spumele-azvârlite de-o furie măreață
Pe-a sale reci picioare în unde-alunecau.

IV

Era o sear-albastră! Ah, o mai ții tu minte?
Noi lunecam în pace pe-a tale unde reci
Și cerul și pământul în clipele-aste sfinte
Dormeau! Era o seară ce n-am s-o uit pe veci!